

Til §§ 5—7.

Disse Paragraffer ere uforandrede som i den gældende Lov.

Med Hensyn til Afregningsbogen (§ 7) bemærkes, at de af Indenrigsministeriet autoriserede Afregningsbøger indeholde en fuldstændig Genpart af Arbejdskontrakten, der saaledes vil være i hver enkelt Arbejders Besiddelse.

Til § 8.

I Paragraffens 1ste Stykke har man udeladt den i nugældende Lovs § 8 optagne Sætning „der har Bopæl hos vedkommende Arbejdsgiver“, idet man herved har villet forebygge Tvivl om, at Reglerne om Arbejdsgiverens Forpligtelser i Tilfælde af Arbejderens Sygdom omfatte ogsaa de Arbejdere, der bebo f. Eks. en af flere Arbejdsgivere i Fællesskab benyttet Kasernebygning (jfr. Lovforslagets § 3 og ndfr. Sp. 3097—98).

Paragraffen er iøvrigt omredigeret under Hensyn til, at der nu af Indenrigsministeren er meddelt den gensidige Forening „Sygeforsikring for udenlandske Landarbejdere“ Anerkendelse som Sygekasse med den Virkning, at enhver Arbejdsgiver er pligtig til at forsikre sine under Loven af 21. August 1908 henhørende udenlandske Arbejdere i denne Kasse, jfr. Bekendtgørelse Nr. 22 af 16 Februar 1909. Denne Sygeforsikring, om hvis Virksomhed henvises til Sygekasseinspektørens Indberetning til Indenrigsministeriet for 1909 (og senere for 1910), har udfoldet en meget betydelig og for de udenlandske Landarbejdere heldbringende Virksomhed, der anerkendes fra alle Sider.

Man vil formentlig uden Ubillighed mod „Sygeforsikringen for udenlandske Landarbejdere“ kunne nedsætte det i den nugældende Lovs § 8 fastsatte Statstilskud af 1 Kr. for hver forsikret Arbejder, ligesom det maa anses for heldigst, at Tilskudet fremtidig tildeles paa et andet Grundlag.

Det har nemlig vist sig, at „Sygeforsikringen“ i det første Driфтаaar fra 1. Marts 1909 til 28. Februar 1910 har kunnet henlægge hele sit Statstilskud (9,258 Kr.) som Reservefond, og at det samme har været Tilfældet i det 2det Driфтаaar, da Statens Tilskud var 10,510 Kr., medens Kontingentet, uforandret har været 2 Kr. pr. sygeforsikret Arbejder og pr. Aar.

I de almindelige anerkendte Sygekasser har i Regnskabsaaret 1909 Statstilskuddet udgjort 28,2 pCt. af Kassernes samlede Indtægter, medens det samtidig i

„Sygeforsikringen“ har udgjort 33,3 pCt., og Forholdet mellem Kontingentet og Statstilskudet har for de almindelige anerkendte Sygekasser været som 4½ til 2 mod i „Sygeforsikringen“ som 4 til 2.

Det synes derfor forsvarligt at gaa til en Nedsættelse af Statstilskudet til „Sygeforsikringen for udenlandske Landarbejdere“.

At foretage nogen meget betydelig Nedsættelse vilde dog neppe være retfærdigt, da Erfaringerne fra de 2 forløbne og fra indeværende Driфтаaar ere for smaa til derfra at drage fuldt paalidelige Slutninger, og da det med Sikkerhed kan forudsiges, at „Sygeforsikringen“ ikke i de kommende Aar vil kunne nøjes med et Kontingent paa 2 Kr. aarlig pr. sygeforsikret Arbejder. Ifølge velvillig Meddelelse fra Forsikringsselskabet „Haand i Haand“, der administrerer Sygeforsikringen, ere de direkte Udgifter til Sygehjælp, der i 1909—10 kun udgjorde 1 Kr. 63 Øre pr. sygeforsikret Arbejder, i 1910—11 stegne til 1 Kr. 88 Øre og ville antagelig i 1911—12 stige til 2 Kr. 15 Øre. Aarsagen hertil maa søges dels i en stærkt stigende Udnyttelse af Forsikringen, ikke alene fra Arbejdsgivernes Side, men ogsaa fra de udenlandske Landarbejders, idet disses Ulyst til Indlæggelse paa de danske Provinssygehuse efterhaanden taber sig, dels i den Omstændighed, at Sygehustaksterne i den senere Tid ere blevne forhøjede for mange Sygehuses Vedkommende, en Forhøjelse, der kan forventes for en lang Række Sygehuses Vedkommende.

Det kan derfor allerede nu forudses, at „Sygeforsikringen“, selv om der bibeholdes et Statstilskud af 1 Kr. pr. sygeforsikret Arbejder, ikke ret længe vil kunne klare sig med et Kontingent af 2 Kr., særlig da Reservefonden, der for Øjeblikket svarer til godt én Sæsons Kontingentindtægt, ikke ret vel taaler at angribes.

Det maa derfor anses for heldigt, at Statstilskudets Nedsættelse kombineres med en Omlægning paa en saadan Maade, at Tilskudet i Analogi med, hvad der finder Sted overfor de almindelige statsanerkendte Sygekasser, tildeles dels i Henhold til Antallet af sygeforsikrede, dels med en Brøkdel af det samlede indbetalte Kontingent, idet der herved ydes „Sygeforsikringen“ en Mulighed for, at Statstilskudet delvis kan stige i Forhold til Deltagernes egne Ydelser, dog ikke ud over et vist Maksimum.

Paa Grundlag heraf har man bragt i Forslag, at Statstilskudet til „Sygeforsikringen for udenlandske Landarbejdere“